

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Idyllivm II. Thestylis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

IO GVILIELMI BECANI

Me miserum ! quanto tellus incenditur aestu !
Vt rabidi soles ! vt nulli hoc aëre venti !
Ah ! tibi ne noceant insueti, Virgo, calores !
Ne puero teneros vrat sol feruidus artus !
Sancte senex, tuus iste labor: tibi creditus infans,
Infantisque parens: generis tu gaudia nostri,
Tu pretium mundi, & caelestia pignora serua.
Nos tibi, nos illo pro munere carmina grati
Soluemus, nomenque tuum tollemus ad astra.
Carmina nos; alij folido de marmore templa
Constituent, & dona tholis ingentia figent.

IDYLLIVM II.
THESTYLIS.

Argumentum.

Puella rustica post Dei Matrem deserto in sacello religiosè cultam ibidem expirat, & caelo transcribitur.

A D

FRANCISCVM MONTMORENCIVM
E SOCIETATE IESV.

Cùm ab eo lyricam Psalmorum Davidicorum Paraphrasin accepisset.

R Eddite Blandinio calamos in monte relictos
Pierides : iterùm siluas & rura canemus.
Adsis, & tenui aspira, Francisce, labori.
Bucolici princeps tu carminis: altera quamuis
Depositis

IDYLLIA SACRA. I I

Depositis modò plectra iuuet tentare cicutis.
 I felix, quò te rapit entheus ardor, & vltra,
 Quàm Venusinus olor, quàm cursum Pindarus egit,
 Cælo iter affecta. Dudum tibi Tybris, Apesque
 Terrarum dominæ blando plausere susurro.
 Nostra humiles supra non surgit musa myricas.
 Nec tamen hæc spernit Grudius celeberrima siluis
 Virgo, cui primas agresti carmine laudes
 Dixit Bethlemio Pastorum turba sub antro.
 Inde illi pecudes curæ, pecudumque magistri.
 Thestylis exemplo est, cuius malè cultus agellus,
 Et grex paruus opes olim; nunc addita cælo
 Vota audit, faustum agricolis & amabile nomen.
 Viderat hæc collapsum inter dumera sacellum,
 Reginae Superûm pietas quod prisca dicarat.
 Virginis effigies fractâ squalebat in arâ,
 Imbribus, indignum, rapidoque obnoxia soli.
 Huc animi mœrens, miseransque in imagine Diuam
 Assiduè veniebat, & aræ affusa, videntque
 Semirutam, & cultus iam nil nisi signa prioris,
 Flebat, & innocuis immiscens vota querelis,
 Hei mihi! dicebat, quòd non me diuite nasci
 Patre Deus voluit, quòd non mihi iugera culti
 Multa soli, multi que græges in montibus errent.
 Tum tibi fulgenti, Regina, è marmore templum
 Exstruerem: medio tu stares aurea templo;
 Aureus ille tuis infans hæreret in vlnis.
 Dixerat; extergensque madentia lumina, siluam
 Cantu implet, nomenque Mariæ tollit ad astra.
 Iusserat hoc teneris incitum crescere fagis,
 Hoc Zephyros, aurasque, cauas hoc discere rupes,
 Hoc matutinas secum celebrare volucres.

Quia

12 G V I L I E L M I B E C A N I

Quin & auis fieri simplex, & sumere pennas
 Optat, & hoc omnes cantando ferre per oras.
 Vana voues. Potiùs decorandi cura sacelli,
 Thestyli, te teneat. Quid tum si vile, Dei que
 Indignum genitrice? casam non spreuit, & illum
 In stabulo genuit, quem gestat ad vbera, natum.
 Quid faciat? modò poma suis hærentia ramis
 Fert, figitque tholo: modò de radice reuulsa
 Intexit virgulta, & opacat frondibus aram.
 Adiicit & geminas vario de flore corollas;
 Vna tegit puerum, pueri tegit altera matrem.
 Et, quia, quod donem maius, fortuna negauit,
 Accipite hæc, inquit, manuum monumenta mearum
 Tuque, puerque tuus, Virgo: nam te quoque dicunt
 Exegisse humilem nato cum paupere vitam.
 Fallor? an ille mihi diuinis risit ocellis?
 Et magis atque magis blandos in imagine vultus
 Aspicio? ô vtinam scirem quo munere possit
 Officioque capi! non quidquid protulit æstas
 Formosum in siluis; non vestem, quam mihi Phyllis
 Cùm daret, urbanis potes hac certare puellis,
 Thestyli, ait; non ipsam animam donare recusem.
 Ardoris nunc iste mei sit cereus index.
 Ignea vis ceram tenues dissoluet in auras;
 Me consumat amor. Dulce est in amore perire.
 Thura etiam, & , templis qui succenduntur, odores
 Vellem ager hic ferret; totas altaria lucas
 Fumarent: sed enim dabit hæc opulentior Ægle.
 Ipsa feram geminos etiamnum implumibus alis
 Turturis inuentos celsâ super arbore pullos.
 Hos meus vt frater nido detraxit Iolas,
 Accepi, & dixi, Pueri portabimus illos.

Accipe,

Accipe, care puer, placido mea munera vultu.
 Munera parua quidem pro tempore; sed malè nobis
 Autumnus feras si non affecerit, agnum
 Velleris intacti, sic spondet mater, habebis.
 Agnum Zacharides solitus tibi ducere, quando
 Dulcibus è latebris paruus tua tecta petebat,
 Et tua desertis veniebat ad oscula siluis.
 O nimiùm felix, cælestia stringere colla
 Qui potuit, pueroque puer colludere! felix
 Quem toties tecum amplexa est, gremioque rece-
 prum

Conscia vestrorum fouit tua mater amorum!
 En erit has etiam puer vt dulcissime nobis
 Delicias facias, nec iam simulacra, sed ipsum
 Te spectem, qualis Superis quantusque videris?
 Interea sim cura, precor, tibi mutua, quamuis
 Tu Deus, agricolæ quamuis ego filia Mopsi.
 Sic nutrit flammæ, teneroque liquefcit amore,
 Immemor absentisque domus, pecorisque, sui que.
 Sæpè greges illi per opacæ deuia siluæ
 Errarent, si non absentis Diua puellæ
 Suppleret curam, custodiretque vagantes.
 Sæpè parens natam serâ sub nocte reuersam
 Increpuit; sed non ea me, quam rere, morata est
 Causa, inquit: lusere aliæ, ludantque puellæ:
 Vota Dei Matri pro te tua filia fecit.
 Illa quidem (gemitumque imo de pectore ducens
 Soluitur in lacrymas) hîc iam despecta, situque
 Fœda iacet, sed non ego criminis arguar huius.
 Quin potiùs stratam me mors illius ad aram
 Occupet, eque suo defunctam luce facello
 Thestylin ad sedes deducat Diua beatas.

Sic

14 GUILIELMI BECANI

Sic vouet. Audiuit virgo: taciteque, quod optas,
Fiet, ait. Suprema tibi cum venerit hora,
Me coram aspicias, interque precantia verba
Deficientem animam excipiam, caeloque locabo.

Præsidium quis tale mihi, dum fata vocabunt,
Spondeat! ô ego tum quam molli sine quiescam,
Te saltem si, sancta Parens, in imagine spectem,
Et fractos oculos in te, mea vita, tuumque
In puerum attollens, nil iam mortale videre
Exoptem, sed caelo inhians de corpore soluar.

IDYLLIVM III.

ISIDORVS.

Argumentum.

Inter Dei laudes ad caelum aspirat.

AD IOANNEM SCHEGA
E SOCIETATE IESV,

ARCHIDVCI LEOPOLDO A CONFSSIONIBVS.

Tityre, coge pecus: venit Hesperus. Hic ego noto
Succedam nemori, laudesque, assuetaque; solvam
Vota Deo. Par est votis prauertere noctem.
Ibo, & Dauidico quae sunt mihi condita versu,
Ad responsutas meditabor carmina siluas.

Intonsi montes, altaeque in montibus umbrae,
Umbrosi nemorum saltus, & pascua, & amnes,
Et pluuia, & rores, matutinaeque pruinae,
Ventorumque leues animae, nimbi que sonantes,
Cuncta Deum laudate: Dei sunt omnia munus.
Rebus ab hoc vigor, atque omnis primordia vitae.
Messibus